

تحلیلی بر موانع سرمایه‌گذاران در بخش های تولیدی

نویسنده: مهندس سید حسن هفده تن

قسمت پایانی

پایه دستگاه های اقتصادی کشور با هدف جمع بندی نقطه نظرات مشترک نهایی به عنوان آخرین نسخه تجویز شده پیرامون هر یک از موانع سرمایه‌گذاری

۵- ارائه « نسخه های تجویز شده مورد اجماع » به هیئت محترم دولت با هدف اصلاح قوانین و مقررات برای دفع چسبندگی های موجود و امحاء موانع سرمایه گذاری و شفاف سازی یک افق ۵۰ ساله در نظام اقتصادی کشور بدون تردید بر طرف شدن موانع ۲۳ گانه مورد بحث در امر سرمایه گذاری بخشهای تولیدی، به منزله فراهم شدن زیر ساخت های بنیادین در راستای اجرای راهبردهای بلند مدت اقتصادی و اشتغالزایی کشور خواهد بود.

راهبردهای بلند مدت اشتغالزایی

تحقق راهبردهای بلند مدت اشتغالزایی کشور نیازمند بزرگ سازی اقتصاد کشور است . حجم

موجود در امر سرمایه گذاری در بخش های تولیدی موجب خواهد گردید تا با ایجاد بسترها و کانال های مناسب و قابل اطمینان ، جریان سرمایه گذاری به سوی فعالیت های مولد اقتصادی سرازیر گشته و تحرک تازه ای در بازار سرمایه ، گردش کالا و اشتغال ایجاد گردد .

مکانیزم اجرایی به منظور امحاء موانع ۲۳ گانه در امر سرمایه گذاری فعالیت‌های مولد اقتصادی

۱- بر گزاری نشستهای مستمر کار شناسی با دعوت از مجرب ترین نخبگان اقتصادی کشور با نگرشهای مختلف سیاسی

۲- بر گزاری نشستهای میانی با کار شناسان زبده دستگاههای اقتصادی که در تصمیم سازی های کلان اقتصادی کشور سهیم و دخیل هستند .

۳- جمع بندی نقطه نظرات مشترک و مورد اجماع بند های (۱) (۲)

۴- بر گزاری چند نشست نهایی با مسئولین بلند

ناخواسته منابع حیاتی و میراث نسل‌های آینده را سخاوتمندانه به حراج گذاشته است.

استاندارد سازی مثلث رقابت :

۱- حداقل کردن قیمت تمام شده

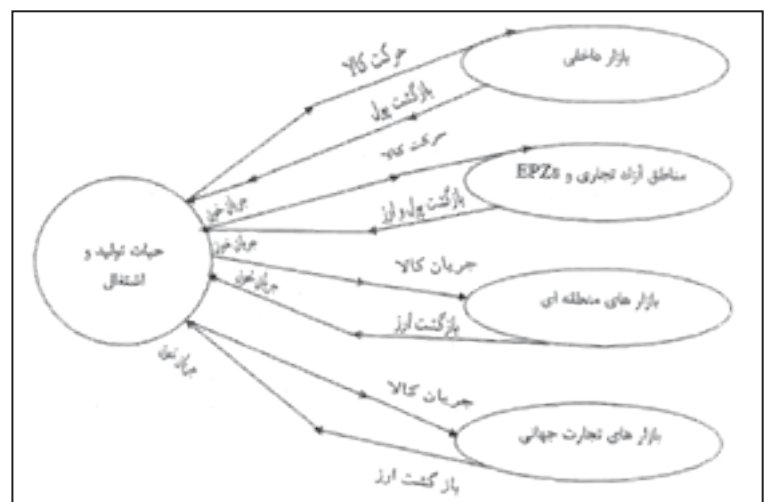
۲- حداکثر کردن کیفیت و استخدام کالا

۳- بهینه سازی طراحی محصولات با هدف زیبا سازی ، سبک سازی و نو آوری های هنری و فرهنگی در تولید محصولات مطابق سلیقه و ذائقه مصرف کنندگان داخلی و خارجی کلید دسترسی به رقابت پذیری و ارتقاء بهره وری سرمایه گذاری مشترک (venture joint) موثرترین ابزار برای ارتقاء بهره وری و قدرت رقابت پذیری هر کشور است .

تجربیات صادراتی سرمایه گذار خارجی عاملی کلیدی برای دسترسی طرف ایرانی به بازار صادرات و تجارت جهانی است . سرمایه گذاری مشترک در انتقال تکنولوژی و فناوری های پیشرفته ، انتقال آموزش های حرفه ای جدید ، ارتقاء دانش صادراتی ، شکوفایی بازار سرمایه و تولید داخلی ، ارتقاء ضریب امنیت ملی و پایدار سازی اشتغال کشور بسیار کار گشا و موثر خواهد بود .

شرایط پایدار سازی تولید و فرصت های شغلی

تولید، شریان حیات جامعه و کشور است . اگر در مسیر رشد تولید مانع و یا توقف ایجاد شود، حیات جامعه دچار مخاطره خواهد شد . عقل و خرد اقتصادی حکم می کند که قبل از تدوین سیاستهای مرتبط با تولید ، بازارهای مصرف داخلی، منطقه ای و جهانی امکان سنجی ، شناسایی و شبکه سازی شوند . غفلت در ایجاد شبکه های ارتباطی برای دسترسی به بازار مصرف ، تلاش برای بازار سازی داخلی ، شناسایی ذائقه های مصرف کنندگان در داخل و خارج کشور با هدف استاندارد سازی محصولات تولیدی و همگون سازی تولیدات با سلايق بازار های مصرف داخلی، منطقه ای و جهانی از عمده ترین رموز موفقیت در پایدار سازی و رشد تولید و اشتغال کشور خواهد بود . برای دستیابی به چنین موفقیتی ایجاد و ساماندهی شرکت‌های مادر تخصصی و صاحب تجربه در امر بازار یابی های داخلی و خارجی در سراسر کشور از اهم مواردی است که باید بدان همت گمارد . حیات تولید و پایدار سازی اشتغال کشور از جریان گردش کالا ، فروش محصولات و پول و ارز حاصل از صادرات تغذیه می کند . هر گونه توقف در گردش کالا ، پول و ارز صادراتی ، تغذیه تولید و اشتغال کشور را با مشکلات جدی روبرو خواهد ساخت . کشوری که تنها صادر کننده مواد خام است به طور

اقتصاد کشور با مؤلفه های فعلی فاقد ظرفیت ها و کشتش های لازم در جامعیت بخشیدن به بر نامه های تدوین شده برنامه چهارم توسعه درپاسخگویی به انتظارات مردم است. کارشناسان اقتصادی بر این عقیده هستند که حجم اقتصاد کنونی معادل ۱۲۰۱۲۰ الی ۱۵۰ میلیارد دلار بر آورد می گردد و برای نائل آمدن به اهداف پیش بینی شده در پایان برنامه چهارم توسعه (۱۳۸۸) خصوصا ایجاد ۹۰۰ هزار فرصت شغلی یا میانگین نرخ رشد سالانه ۴/۳ و کاهش نرخ بیکاری به میزان ۸/۴ درصد، مستلزم بزرگ سازی اقتصاد کشور حداقل با ظرفیتی معادل ۳۰۰ میلیارد دلار است. بر طرف نمودن چسبندگی های موجود از شریانه های اقتصادی کشور و امحاء موارد ۲۳ گانه به عنوان عمده ترین موانع در انسداد حرکت اقتصادی کشور در چارچوب قوانین باز نگری شده و شفاف به مثابه قابل اطمینان ترین بسترهای لازم در امر بزرگ سازی اقتصاد کشور تلقی می گردد. در صورت فراهم سازی چنین زیر ساختی خصوصا حذف کامل تصدی گری اقتصادی دولت و رقابتی کردن اقتصاد کشور، راهبردهای بزرگ سازی اقتصاد کشور توسط سرمایه گذاران بخش خصوصی با حمایت و هدایت دولت قابل تحقق خواهد بود:

الف) برنامه ریزی با هدف جلوگیری از صادرات آن گروه از مواد اولیه ای که کشور در استخراج و یا تولید آنها دارای مزیت نسبی بوده و در صورت تکمیل شدن زنجیره تولیدات نهایی، ارزش افزوده بسیار بالایی (بین ۵۰ تا ۵۰۰ برابر) نصیب کشور خواهد شد. عمده ترین فعالیت های مورد توصیه در این رابطه که اجرای موفقیت آمیز آنها با نگاهی به تجربه کشور های موفق صرفا از طریق سرمایه گذاری های مشترک خارجی (Joint Venture) تحقق پذیر است، عبارتند از:

۱- تکمیل زنجیره تولید در صنایع کانی غیر فلزی خصوصا در زمینه سنگ های ساختمانی و زینتی. اجرای پروژه های متعدد در بسیاری از استانهای کشور به صورت سرمایه گذاری مشترک، ارزش افزوده تولیدات سنگهای ساختمانی را تا ۵ برابر خواهد داد.

۲- تکمیل زنجیره تولید در زمینه فرو آلیاژها که محصولات نهایی آنها فولادهای معمولی، فولادهای ابزار سازی و فولادهای آلیاژی بسیار گران قیمت است، ارزش افزوده این بخش را تا یکصد برابر افزایش خواهد داد.

۳- تکمیل زنجیره تولید در صنایع پوست، چرم و البسه چرمی:

اجرای ۱۲ پروژه صنعتی در ۱۲ نقطه دام خیز کشور توسط بخش خصوصی و بصورت سرمایه گذاری مشترک خارجی علاوه بر ایجاد فرصت های شغلی فراوان مستقیم و غیر مستقیم، ارزش افزوده پوست را در مراحل نهایی تولید پوشاک صادراتی به بیش از یکصد برابر افزایش خواهد داد.

۴- تکمیل زنجیره تولید در صنایع زیر دستی پتروشیمی، نفت و گاز:

هر چند که بخش انرژی فاقد پتانسیل های بالای اشتغالزایی است، لیکن صنایع زیر دستی پتر و شیمی، نفت و گاز با بهره گیری از نا نو تکنولوژی، بیو تکنولوژی و انجماد سازی گاز، از ظرفیت های کافی برای طراحی انکوباتورهای چند حرفه ای با هدف توسعه کار آفرینی در عرصه زنجیره پلیمرهای صنعتی برخوردار هستند.

۵- تکمیل زنجیره فرآوری محصولات کشاورزی و صنایع تبدیلی:

تکمیل زنجیره فرآوری محصولات کشاورزی و صنایع تبدیلی خصوصا در تولید، فرآوری و تبدیل آن گروه از محصولات کشاورزی همانند زعفران، گیاهان دارویی، خشکبار، خاویار و شیلات، پرورش گل و گیاه و محصولات گلخانه ای که کشور در عرصه تولید آنها دارای مزیت نسبی است، ارزش افزوده ای بیش از ۴ برابر را نصیب کشور خواهد نمود. توسعه صنایع بسته بندی عمده ترین و پیش شرط و بستر لازم برای تحقق پروژه های فرآوری محصولات کشاورزی و صنایع تبدیلی است.

ب) اعزام نیروی کار فنی و متخصص به خارج از کشور:

ترکیب نیروی کار جوان و تحصیل کرده دانشگاهی با توجه به نرخ بیکاری ۲۳/۶ درصدی نیروی کار مرد دانشگاهی ظرفیت ممتازی را برای اعزام نیروی کار به حداقل ۲۵ کشور هدف فراهم کرده است. هر چند که بر اساس پیش بینی و انتظار برنامه چهارم توسعه، یکصد نیروی کار فنی و متخصص می بایست تا پایان برنامه به خارج از کشور اعزام گردد، لیکن تا تحقق پیش شرطهای زیر امکان چنین اتفاقی محتمل بنظر میرسد.

پیش شرط های اساسی برای تحقق برنامه اعزام نیروی کار به خارج از کشور

۱- بهبود، تحکیم و توسعه روابط سیاسی و اقتصادی با کشور های هدف

۲- عهده داری مسئولیت برنامه ریزی اعزام توسط سفراء جمهوری اسلامی ایران به عنوان یکی از وظایف و رسالت های عمده آنان در طول ماموریت سفراء از طرف وزارت خارجه

۳- تاکید دولت بر اهمیت برنامه اعزام نیروی کار با تفویض مسئولیت های قانونی به وزارت خارجه به منظور تهیه برنامه عمل و اجرایی نمودن آن توسط سفارت خانه های جمهوری اسلامی ایران در کشورهای هدف

۴- پرهیز جدی وزارت کار و امور اجتماعی از اعزام وابسته کار قبل از هر گونه اقدام اساسی توسط سفراء جمهوری اسلامی ایران در کشورهای هدف

۵- تشکیل و ساماندهی کاربایی های خصوصی بین المللی مجهز به تجهیزات نرم افزاری و نیروی انسانی متخصص در سراسر کشور با هدایت، و حمایت و نظارت وزارت کار و امور اجتماعی

۶- انتخاب وابستگان کار از بین متخصصان صاحب تجربه در عرصه علوم مهندسی یا اقتصاد با آشنایی به نرم افزار و زبان انگلیسی و اعزام به کشورهای هدفی که سفر اء بستر های لازم

را برای اعزام نیروی کار فنی و متخصص فراهم کرده باشند.

پ) توسعه گردشگری و اکو توریسم:

صنعت گردشگری به دلیل در آمد زایی قابل توجه، رونق بخشیدن به بازار صنایع دستی، کمک به زیبا سازی شهرها و توسعه متوازن مناطق، ظهور خلاقیت ها ی هنری و معماری، ارتقاء سطح بهداشت عمومی، کشور در عرصه بین المللی و از همه مهمتر هزینه های ناچیز تعمیرات و نگهداری این صنعت در مقایسه با سایر صنایع، جایگاه ممتازی را در عرصه اقتصادی جهان به خود اختصاص داده است. بر اساس جهت گیری چشم انداز توسعه اقتصادی کشور در آمد حاصل از گردشگری کشور ظرف ۲۰ سال آینده معادل ۲۵ میلیارد دلار پیش بینی گردیده است. هر چند که در ابتدا هضم چنین رقمی مشکل به نظر می رسد، لیکن با توجه به ظرفیتهای نهفته در زمینه اکو توریسم و توریسم فرهنگی، تنوع آب و هوایی و جاذبه های بیشمار فراوان گردشگری در سرزمین پهناور ایران در صورت همگرایی سیاست گذاران در یافتن بهترین گزینه برای جانشینی در آمدهای نفتی، عزم دولتمردان را برای اجرایی کردن این برنامه قطعی خواهد ساخت. کشورهای اسپانیا، فرانسه و ایتالیا با مساحتی به مراتب کمتر از ایران اسلامی در سالهای گذشته هریک با میزبانی بیش از ۴۰ میلیون نفر، در آمد سالانه ای نزدیک به ۴۰ میلیارد دلار را نصیب کشور خود نموده اند. بر اساس آمار منتشره از منابع رسمی ترکیه، این کشور در سال ۱۹۹۶ تنها با لغو ویزای گردشگری با میزبانی حدود ۹ میلیون نفر گردشگر خارجی، درآمد معادل ۶ میلیارد دلار را نصیب ترکیه نمود که در همان سال معادل ۲۵ درصد درآمد صادراتی ترکیه به شمار می آمد.

بخش خصوصی کشور در صورت دریافت علائم ثبت و اطمینان بخشی در تامین امنیت

سرمایه گذاری در صنعت گردشگری کشور قادر خواهد بود با سرمایه گذاری معادل ۳۰ میلیارد دلار ظرف یک دوره ده ساله حداقل یک میلیون فرصت شغلی پایدار ایجاد نموده و زیبایی و عظمت ایران اسلامی را در منظر و نگاه جهانیان به اوج خویش رساند.

پیش شرط های لازم برای تحقق برنامه های بلند مدت گردشگری

۱- دعوت از ایرانیان مقیم خارج از کشور برای مشارکت در سرمایه گذاری در صنعت گردشگری کشور

۲- بهبود، تحکیم و توسعه بخشیدن به روابط سیاسی و اقتصادی با سایر کشورها

۳- پرهیز از تنش زایی در عرصه روابط با سایر کشورها

۴- حمایت جدی و همه جانبه از سرمایه گذاران در صنعت گردشگری و اکو توریسم

۵- ارائه تسهیلات بانکی ارزان و سهل الحصول آسان به متقاضیان سرمایه گذاری در صنعت توریسم

۶- لغو روادید برای گردشگری یک ماهه

۷- تامین امنیت همه جانبه گردشگران خارجی

۸- برنامه ریزی برای ارتقاء فرهنگ میزبانی از گردشگران خارجی دستاوردهای صنعت گردشگری

۹- جایگزین نمودن درآمد گردشگری به جای در آمد نفتی کشور در بلند مدت

۱۰- توسعه متوازن مناطق و زیبا سازی کشور

۱۱- ارتقاء سطح بهداشت عمومی

۱۲- توسعه و رشد صنایع دستی و خود اشتغالی

۱۳- کاهش قابل توجه نرخ بیکاری

۱۴- افزایش درآمد سرانه ملی

۱۵- افزایش تولید نا خالص داخلی

۱۶- ارتقاء ضریب امنیت ملی کشور

۱۷- ارتقاء جایگاه کشور در عرصه بین المللی

